

TILSKYNDELSEN om potetgullet

Maya fikk en sterk følelse om å sjekke ingrediensene.

Av Haley Yancey
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Maya skar opp jordbærene og la dem i bollen med fruktsalaten. Frukt var favorittmaten hennes. Hun elsket alle de klare fargene. Og hun trengte aldri å bekymre seg for å spise den!

Maya hadde mange matallergier. Hun måtte være forsiktig, for hvis hun spiste feil mat kunne hun bli veldig syk. Da hun var liten, drakk hun ved et uhell litt kumelk og fikk problemer med å puste. Hun måtte til sykehuset. Hun ønsket at det ikke skulle skje igjen.

Noen ganger var det vanskelig å måtte spise noe annet enn det venner og familie spiste. Men hun visste at det var viktig for at hun skulle være trygg.

Maya bar fruktsalaten til benken og sa: "Salaten er klar."

Pappa kikket opp fra gryten han rørte i. "Flott! Gjestene våre kommer snart."

Maya hørte at det banket på døren og løp for å åpne opp. Familien Johnson og misjonærene smilte

ILLUSTRASJONER: CHRISANNE SERAFIN

til henne fra verandaen. Familien Johnson var venner av familien. Maya var glad for å se dem igjen. Hun åpnet døren på vidt gap så alle kunne komme inn.

Mens de ventet på middag, viste en av misjonærene en tryllekunst. Hun klarte ikke å forstå hvordan han kunne trekke mynten ut av øret hennes!

Snart var det på tide å spise. Bror Johnson holdt en bønn. Så stilte alle seg på rad for å forsyne seg.

Da det var Mayas tur, tok hun en full øse med fruktsalat. Hun lot være å ta noe mat hun visste det var melk i.

Så tok hun en stor pose potetgull og helte litt på tallerkenen sin. De så ut som samme typen potetgull hun hadde spist før. Hun puttet en i munnen.

Men da hun begynte å tygge, fikk hun en sterk følelse. *Se på ingrediensene*, sa en stemme i hodet hennes.

Maya sluttet å tygge. Hun så på posen og listen over ingredienser. Det var melk i potetgullet!

Maya tok en serviett og spyttet ut potetgullet så fort hun kunne. Hun fikk tårer i øynene. Hun hadde ikke svelget noe. Men ville det fortsatt skje noe vondt?

"Mamma! Pappa!" Maya løp bort til foreldrene sine. "Jeg tok en bit potetgull som det var melk i, i munnen!"

"Det går bra," sa mamma. "La oss finne litt medisiner." Maya svelget pillen mamma ga henne og trakk pusten dypt. Pappa holdt Maya mens de ventet på at medisinen skulle begynne å virke.

Etter noen minutter sa mamma: "Hvordan føler du deg?"

Maya var fortsatt litt redd. Men ingenting føltes galt i kroppen hennes. "Jeg tror jeg har det bra. Men kan jeg få en velsignelse?"

"Selvfølgelig," sa pappa. "La oss be misjonærene om å hjelpe."

Maya satte seg på en stol og pappa og misjonærene la hendene på hodet hennes. De velsignet

henne med at hun skulle være trygg. Maya følte seg rolig. Alle de vonde følelsene var borte.

"Hva fikk deg til å lese ingrediensene på posen?" spurte mamma.

"Jeg følte en advarsel fra Den hellige ånd!"

Pappa ga henne en stor klem. "Jeg er så glad for at du lyttet."

Mamma nikket. Hun visste at vår himmelske Fader var glad i henne og brydde seg om henne. ●

